

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Instituția de învățământ superior	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii/calificarea	Comunicare și relații publice

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în științele comunicării 2				
Titularul activităților de curs	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Titularul activităților de seminar	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Anul de studiu	I	Semestrul	II	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categoriza formativă a disciplinei: DF - Discipl.fundamentală; DSI - Discipl.de sinteză; DAP - Discipl. de aprofundare				DF
	Categoriza de opționalitate a disciplinei: DO - obligatorie (impusă), DA - opțională (la alegere), DL - facultativă (liber aleasă)				DO

3. Timpul total estimat (ore pe semestru ale activităților didactice)

I.a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator		Proiect	
I.b) Totalul de ore din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator		Proiect	

II. Distribuția fondului de timp	Ore
II.a) Studiu după manual, suport de curs, bibliografie și notițe	30
II.b) Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren	30
II.c) Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri	28
II.d) Tutoriat	2
III. Examinări	4
IV. Alte activități	

Total ore studiu individual – II (a+b+c+d)	90
Total ore pe semestru (I+II+III+IV)	150
Numărul de credite	6

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

Curriculum	Nu este cazul
Competențe	Nu este cazul

5. Condiții (acolo unde este cazul)

Desfășurare a cursului	• sală de curs cu videoproiector
Desfășurare aplicații	Seminar • sală de seminar cu tablă, videoproiector și flipchart

6. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale	C1 Identificarea și utilizarea limbajului, metodologiilor și cunoștințelor de specialitate din domeniul științelor comunicării; C2 Utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare (NTIC); C3 Identificarea și utilizarea strategiilor, metodelor și tehnicilor de comunicare în procesul de relații publice;
Competențe transversale	CT2 Aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipa multidisciplinară cu îndeplinirea anumitor sarcini pe paliere ierarhice; CT3 Autoevaluarea nevoii de formare profesională în scopul inserției și adaptării la cerințele pieței muncii;

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	- Trecerea în revistă a principalelor teorii, modele și practici ale comunicării, dintr-un unghi diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor comunicaționale inter-personale, organizaționale și de grup, în strânsă legătură cu practica relațiilor publice, a comunicării și informării mediatice, publicitare, artistice, didactice, științifice etc.
-----------------------------------	--

Obiectivele specifice	Curs	- Predarea de cunoștințe teoretice, testarea competențelor în comunicare și conturarea abilităților practice în domeniul comunicării.
	Seminar	- Aprofundarea cunoștințelor în definirea conceptelor de bază, analiza mesajelor comunicaționale diverse și utilizarea adecvată a termenilor de specialitate.

8. Conținuturi

Curs:	Nr. ore	Metode de predare	Obs
1. Sisteme comunicaționale consacrate (II). Comunicarea politică, comunicarea sectorială și de specialitate, comunicarea socială și relațiile publice.	2	– Prelegeri pe baza	
2. Tipuri de comunicare (I): comunicarea verbală. Definiții și caracteristici. Comunicare, context și interacțiune (concepția lui G. H. Mead privind realizarea “Sinelui” prin comunicare). Forme de comunicare verbală: vorbirea, dialogul, monologul, scrisul, cititul, limbajul intern). Importanța limbajului în comunicarea verbală. Expresivitatea limbii, stilurile și specificul comunicării lingvistice. Verbal, nonverbal și paraverbal în comunicarea interumană.	2	suportului de curs și a bibliografiei aferente;	
3. Tipuri de comunicare (II): comunicarea nonverbală. Definiții, funcții și trăsături. Forme și situații de comunicare nonverbală: comportamentul simbolic; contextul spațio-temporal și gestionarea acestuia; sincronismul comportamental; complementaritatea și particularizarea. Expresia facială, vocea și privirea. Comunicarea prin imagine.	2	– Expuneri libere și analize pe material tipărit și audio-vizual	
4. Tipuri de comunicare (III): comunicarea paraverbală. Elementele paraverbale: tonul și volumul vocii, ritmul vorbirii. Poziția interlocutorului, postura, gestică și mimica (kinetica și proxemica), indicii nonverbale și elemente de metalimbaj.	2		
5. “Limbajul tăcerii” și tipologia ascultării active. Etapele ascultării eficiente: receptarea, înțelegerea, atribuirea de semnificații, evaluarea. Tipuri de ascultare activă: atentă, neutră, repetitivă, rezumativă, parafrastică, interogativă.	2		
6. Comunicarea scrisă și audio-vizuală. Sursele și tipurile de informație. Noțiunea de text și tipologiile textuale în presa scrisă. Procese de concepere, elaborare, editare și transmitere a informațiilor mediatice în timp și spațiu. Comunicare prin imaginea fixă și dinamică. Televiziunea și specificul comunicării “integrale” prin mijloacele electronice.	2		
7. Comunicarea de masă. Trăsături specifice: proces social dinamic, extins în spațiu și timp; presupune grupuri specializate; colectează, prelucrează sau produce și difuzează mesaje; existența unui public numeros și eterogen; necesită un flux continuu al informațiilor; canale tehnice diverse; regim concurențial bazat pe un sistem normativ legiferat.	2		
8. Funcțiile comunicării în societatea democratică modernă. Cultivarea liberă a abilităților de comunicare și libertatea de expresie. Informație și comunicare în contexte polivalente. Climatul comunicațional și dezvoltarea căilor de comunicare multinivelare. Comunicarea interculturală.	2		
9. Opinia publică: sursă și efect de ansamblu al comunicării sociale. Funcțiile opiniei publice: expresivă, consultativă, directivă, de apreciere, analitică, constructivă, de reglementare. Captarea masificată a interesului, audiență și comunicare de masă.	2		
10. Comunicarea publică. Definiție, funcții și trăsături. Discursul public și etapele sale: 1) selectarea subiectului și stabilirea scopului; 2) analiza receptorului (audienței); 3) contextul spațio-temporal al discursului; 4) fixarea temelor majore și organizarea materialului de suport; 5) organizarea, expunerea în discurs a materialului verbal pe modelele alternative simetrice de relație: “cauză-efect” sau “efect-cauză”.	2		
11. Campania de comunicare publică. Caracteristici, obiective, forme de manifestare și efecte: sursă colectivă și organizată; obiective și scopuri bine precizate; are caracter public, deschis și democratic; canale de comunicare multiple și mai multe mesaje; se adresează unor categorii de public bine definite.	2		
12. Comunicarea seductiv-persuasivă și propaganda. Propagandă politică și tehnici de persuadare a auditorului. Perspective de cercetare a persuasiunii și seducției publicului. Manipularea politică și “eficiența negativă” a comunicării sociale și de grup. Comunicarea politică – tip specific de comunicare seductiv-persuasivă.	2		
13. Tehnici de comunicare. Sisteme și tehnici de captare-redare-transmitere-difuzare a informației în comunicarea organizațională și de grup. Comunicarea prin imagine: ideea, conceptul, sinopsys-ul, scenariul și decupajul filmic documentar, aparatul de filmare, multiplicare și difuzare publică. Imaginea digitală asistată de calculator: camerele digitale foto și video, montajul pe calculator. Realizarea slide-ului de prezentare (format PPS): publicul-țintă, temă, corpus de imagini fixe, strategii creative. Video-proiectorul în comunicarea publică sectorială.	2		
14. Noile media și societatea informațională. Definiții, aspecte, efecte sociale. Tehnologii digitale și forme de comunicare globală: internet, e-mail, messenger, chat, video-chat, telefonie mobilă etc. Principiile lui Van Cuilenburg: creșterea ofertei de informații și redundanța acestora (decalaj calitativ); consumul de informații nu este pe măsura ofertei (decalaj cantitativ); utilizarea practică a informațiilor este inconstantă și greu de cuantificat.	2		
Bibliografie			
ANGHEL, P., <i>Stiluri și metode de comunicare</i> , Editura Aramis, București, 2003.			
BAYLON, Chr.: MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i> , trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iasi, 2000.			

BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. *Istoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2007.
 BOUGNOUX, D., *Introducere în științele comunicării*, trad. rom., Polirom, Iași, 2000.
 CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, *Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de ajuns*, Comunicare.ro, București, 2005.
 CUILENBURG, van J. J. et alii, *Știința comunicării*, trad. rom., Humanitas, București, 1991.
 DINU, M., *Comunicarea – repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București, 2007.
 DRĂGAN, I., *Comunicarea - paradigme și teorii* (vol. I-II), RAO, București, 2007.
 FISKE, J., *Introducere în științele comunicării*, trad. rom., Polirom, Iași, 2003.
 GRAUR, Evelina, *Tehnici de comunicare*, Editura Mediamira, Cluj-Napoca, 2001.
 LOCHARD, G.; BOYER, H., *Comunicarea mediatică*, trad. rom., Institutul European, Iași, 1998.
 LOHISSE, J., *Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune*, trad. rom., Polirom, Iași, 2002.
 MARINESCU, Valentina, *Introducere în teoria comunicării*, Tritonic, București, 2003.
 McQUAIL, D., *Comunicarea*, trad. rom., Institutul European, Iași, 1999.
 MIÈGE, B., *Gîndirea comunicățională*, trad. rom., Cartea Românească, București, 1998.
 RUS, Fl. C., *Introducere în știința comunicării și a relațiilor publice*, Institutul European, Iași, 2002.
 TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, *Teoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2003.
 ZANC, I., *Informație și comunicare*, Dacia, Cluj-Napoca, 2005.

Bibliografie minimală

BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., *Comunicarea*, trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000.
 DINU, M., *Comunicarea – repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București, 2007.
 DRĂGAN, I., *Comunicarea - paradigme și teorii* (vol. I-II), RAO, București, 2007.
 MARINESCU, Valentina, *Introducere în teoria comunicării*, Tritonic, București, 2003.
 TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, *Teoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2003.

Aplicații (seminar):	Nr. ore	Metode de predare	Obs
<p>Analize și demonstrații practice pe un portofoliu de materiale existente în scopul informării / comunicării pe domenii specifice (personale, organizație, grup, media, publicitate, artă, învățămînt etc.):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Comunicarea publică. Campania de comunicare publică. Exemple și aplicații practice. 2. Patrick Charaudeau și analiza discursului de informare mediatică. Aplicații ale teoriei contractelor de comunicare. 3. Tehnici de comunicare. Exemple și aplicații practice. 4. Specificul comunicării online. 5. Tehnici de comunicare în social media. 6. New media în comunicarea organizațională. 7. Analiza mesajelor. Fazele procesului analitic (cadru teoretic, operaționalizarea, codificarea, analiza propriu-zisă). 	<p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p>	<p>– Aprofundarea și analiza elementelor, aspectelor și problemelor specifice comunicării;</p> <p>– Dezbateri interactive pe corpus de teorii, modele și scheme ale comunicării</p>	
Bibliografie			
<p>AUSTIN, J. L. <i>Cum să faci lucruri cu vorbe</i>, Paralela 45, Pitești, 2004. BADAU, Horia Mihai. <i>Tehnici de comunicare în social media</i>, Editura Polirom, Iași, 2011. BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Editura Universității “Al. I. Cuza” Iași, 2000. BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2007. BOUGNOUX, D., <i>Introducere în științele comunicării</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2000. CHARAUDEAU, P., <i>Le discours d'information médiatique. La construction du miroir social</i>, Nathan, Paris, 1997. CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de ajuns</i>, Comunicare.ro, București, 2005. CUILENBURG, van J. J. et alii, <i>Știința comunicării</i>, trad. rom., Humanitas, București, 1991. DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i>, Editura Orizonturi, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2003. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2002. MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării: principii, modele, aplicații</i>, Tritonic, București, 2003. MARCUS, S. (sub. red.), <i>Semnificație și comunicare în lumea contemporană</i>, Editura Politică, București, 1985. McQUAIL, D., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Institutul European, Iași, 1999. McQUAIL, D.; WINDAHL S., <i>Modele ale comunicării pentru studiul comunicării de masă</i>, trad. rom., Comunicare.ro, București, 2004. MAXIM, Cornelia. <i>Comunicarea online - provocări și oportunități. Instrumente Office pentru mediul de comunicare</i>. Comunicare.ro, București, 2010. MIÈGE, B., <i>Gîndirea comunicățională</i>, trad. rom., Cartea Românească, București, 1998. SACHELARIÉ, O. M.; PETRESCU, V., <i>Sociologia comunicării</i>, Paralela 45, Pitești, 2006. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2003.</p>			
Bibliografie minimală			
<p>DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i>, Editura Orizonturi, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării</i>, Tritonic, București, 2003. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2003.</p>			

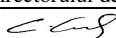
11. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

– Conținutul disciplinei sintetizează și sistematizează circuitele profesionale și instituționale ale informației și asigură fundamentul înțelegerii conceptelor de bază aparținând teoriei informației integrate în teoria comunicării. Tematica aplicațiilor vizează evidențierea performanțelor de ordin comunicativ și climatul de comunicare care se instalează atât în interiorul organizațiilor, cât și la nivelul social al interacțiunii dintre acestea.

12. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	<ul style="list-style-type: none"> corectitudine și claritate în definirea noțiunilor și conceptelor; prezentarea clară și coerentă a funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup; 	– Evaluare formativă: observarea curentă a participării interactive a studenților și notarea pe parcurs – Examen scris semestrial	50 %
Seminar	<ul style="list-style-type: none"> folosirea noțiunilor și conceptelor de bază în argumentarea punctelor de vedere; alcătuirea de rezumate informative și parafrizarea adecvată a ideilor preluate din sursele bibliografice studiate; capacitatea de a face conexiuni ideatice cu caracter intradisciplinar și interdisciplinar; respectarea succesiunii etapelor în analiza mesajelor. 	– Teste, chestionare, hărți conceptuale, prezentări, jocul de rol, lucrări scrise.	50 %
Standard minim de performanță:			
Standarde minime pentru nota 5: însusirea principalelor noțiuni, idei, teorii; cunoasterea problemelor de bază din domeniu;			
Standarde minime pentru nota 10: abilitati, cunostinte certe și profund argumentate; exemple analizate, comentate; mod personal de abordare și interpretare; parcurgerea bibliografiei;			

Data completării	Semnătura titularului de curs	Semnătura titularului de seminar
20 septembrie 2019		

Data avizării în departament	Semnătura directorului de departament
26.09.2019	

Data aprobării în Consiliul academic	Semnătura decanului
27.09.2019	